

Curtea de Justiție a Uniunii Europene Newsletter

14 decembrie 2020 – 25 decembrie 2020

Contact:

Corina SOCOLIUC
+352 4303 5536

Delia Loredana CARTIS
+352 4303 2062

Urmăriți @EUCourtPress

Toate orele sunt 9:30,
dacă nu e specificat
altceva.

Nu uitați să verificați
[agenda](#) de pe site-ul
nostru pentru detalii
despre alte cauze.

În perioada 21
decembrie 2020 – 10
ianuarie 2021 este
vacanță judiciară.

Sărbători fericite!

Curtea de Justiție

Miercuri, 16 decembrie 2020

Hotărâre în cauzele conexe C-597/18 P Consiliu / K. Chrysostomides & Co. și alții (EN) – C-598/18 P Consiliu / Bourdouvali și alții (EN) – C-603/18 P K. Chrysostomides & Co. și alții / Consiliu (EN) – C-604/18 P Bourdouvali și alții / Consiliu

Răspundere extracontractuală – Politica economică și monetară – Program de sprijin pentru stabilitate acordat Ciprului – Eurogrupul – Natură juridică – Competența instanțelor Uniunii

Care este natura juridică a Eurogrupului? Cum se poziționează acest organism în cadrul constituțional complex al uniunii

economice și monetare (denumită în continuare „UEM”)? Eurogrupul poate fi calificat drept „instituție” în sensul articolului 340 al doilea paragraf TFUE? În consecință, instanțele Uniunii sunt competente să judece acțiuni în despăgubire îndreptate împotriva Eurogrupului, în temeiul dispoziției menționate, pentru eventuale prejudicii cauzate prin acte pretins prejudiciabile adoptate de acest organism?

Acestea sunt problemele ce vor fi examinate de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Prezentele cauze oferă Curții posibilitatea de a clarifica natura juridică a Eurogrupului, organism care are o influență politică cu certitudine importantă, dar care constituie, în cadrul constituțional/instituțional european, organismul probabil cel mai discutat și cel mai puțin ușor de încadrat.

Documente de referință

Joi, 17 decembrie 2020

Hotărâre în cauza C-808/18 Comisia Europeană / Ungaria

Directiva 2013/32/UE – Procedura națională de examinare a cererii de protecție internațională

În cadrul prezentei cauze, Comisia Europeană a sesizat Curtea cu o acțiune formulată în temeiul articolului 258 al doilea paragraf TFUE pentru a constata că Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul anumitor dispoziții ale Directivei 2013/32/UE (privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale), ale Directivei 2013/33/UE (de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională) și ale Directivei 2008/115/CE (privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală).

De o importanță extrem de mare, această acțiune repune în discuție compatibilitatea cu dreptul Uniunii a unei părți

substanțiale din legislația maghiară care reglementează procedurile de examinare a cererilor de azil și cele de executare a returnării resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul național. Problemele juridice pe care le ridică prezintă un interes evident, în special în ceea ce privește chestiunea dacă situația solicitanților de azil cazați în zonele de tranzit la frontiera sârbo-maghiară trebuie calificată drept „detenție” în sensul Directivei 2013/33.

Ceea ce accentuează caracterul sensibil al hotărârii care urmează a fi pronunțată este faptul că interpretarea dată de Curte ar putea, în situația actuală, în care alte state membre înăspresc legislațiile lor naționale în materie, să aibă implicații care depășesc prezenta cauză.

Documente de referință

Joi, 17 decembrie 2020

Hotărâre în cauza C-316/19 Comisia Europeană / Slovenia

Privilegiile și imunitățile Uniunii – Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și al Băncii Centrale Europene (BCE) – Articolul 39 – Privilegiile și imunitățile BCE

Prezenta procedură în constatarea neîndeplinirii obligațiilor are ca obiect comportamentul autorităților de urmărire penală slovene în contextul percheziției și al ridicării unor documente și dispozitive de stocare a datelor din incintele băncii centrale slovene, Banka Slovenije. Acestea au fost efectuate în cadrul unei anchete naționale desfășurate în special împotriva fostului guvernator al Banka Slovenije.

Mai precis, este vorba despre acuzația de abuz în serviciu cu ocazia restructurării unei bănci private slovene în anul 2013, așadar, chiar înainte de crearea uniunii bancare europene, în cadrul căreia supravegherea și rezoluția bancară au fost, în mare parte, transferate Uniunii de autoritățile naționale de supraveghere – în cazul Sloveniei, de banca centrală.

Dimensiunea cauzei în raport cu dreptul Uniunii rezultă din poziția băncilor centrale naționale în cadrul Sistemului European al Băncilor Centrale (denumite în continuare „SEBC”). Astfel, în exercitarea atribuțiilor lor esențiale în materie de politică monetară, băncile centrale naționale și Banca Centrală Europeană (denumită în continuare „BCE”) sunt – în termenii utilizați de Curte – „asociate” și colaborează îndeaproape, încât există „o relație diferită și o distincție mai puțin accentuată între ordinea juridică a Uniunii și ordinile juridice naționale”.

În acest context, Comisia Europeană reproșează autorităților de urmărire penală slovene, care au efectuat, fără autorizarea BCE, o percheziție masivă și o ridicare masivă de documente în incintele Banka Slovenije, că au încălcat inviolabilitatea arhivelor BCE. Aceasta este garantată prin Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene. Autoritățile slovene consideră că această acuzație constituie o ingerință inadmisibilă într-o anchetă pur națională.

Revine, așadar, Curții, în prezenta cauză, sarcina de a soluționa tensiunea în care se pot afla interesul Uniunii de a menține funcționarea și independența BCE și interesul statelor membre de a asigura eficiența măsurilor de urmărire penală.

Documente de referință

Joi, 17 decembrie 2020

Hotărâre în cauza C-336/19 Centraal Israëlitisch Consistorie van België

Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 – Protecția animalelor în momentul uciderii – Articolul 4 alineatul (1) – Cerința ca animalele să fie ucise doar după asomare

Prezenta cerere de decizie preliminară are la origine cinci acțiuni conexe prin care se urmărește anularea totală sau parțială a Decretului Vlaamse Gewest (Regiunea Flamandă) din 7 iulie 2017 de modificare a Legii din 14 august 1986 privind protecția și bunăstarea animalelor, cu privire la metodele autorizate de sacrificare a animalelor („decretul atacat”), introduse la

Grondwettelijk Hof (Curtea Constituțională, Belgia) la 16 ianuarie 2018.

Consecința acestei legi constă în esență în interzicerea sacrificării animalelor prin metodele riturilor tradiționale iudaice și musulmane și în cerința ca astfel de animale să fie asomate înainte de a fi sacrificate în scopul de a le reduce suferința. Principala întrebare adresată Curții este aceea dacă, în lipsa asomării, o astfel de interdicție categorică este permisă în temeiul dreptului Uniunii, nu în ultimul rând ținând seama de garanțiile libertății de religie și ale libertăților prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

Dispozițiile relevante ale decretului atacat prevăd că un animal vertebrat poate fi ucis doar în urma asomării sale prealabile. În cazul în care animalele sunt însă sacrificate în conformitate cu metodele speciale impuse de rituri religioase, asomarea trebuie să fie reversibilă, iar moartea animalului nu trebuie să fie cauzată de asomare. Prin derogare de la obligația asomării reversibile prealabile a animalelor, asomarea bovinelor sacrificate prin metode speciale impuse de rituri religioase poate avea loc în prezent imediat după tăierea gâtului animalului (asomarea ulterioară sacrificării).

Decretul atacat a eliminat astfel, de la 1 ianuarie 2019, derogarea cu privire la cerința asomării prealabile a animalelor, care existase anterior în temeiul dreptului național în ceea ce privește sacrificarea prevăzută de rituri religioase. Acesta este aspectul de la care reclamantii fac excepție: ei susțin că eliminarea acestei derogări compromite în mod substanțial o caracteristică esențială a practicilor și a credințelor lor religioase.

Prezenta cerere de decizie preliminară, vizează în esență interpretarea articolului 4 alineatul (4) și a articolului 26 alineatul (2) primul paragraf litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului, precum și validitatea acestei din urmă dispoziții în lumina articolului 10 alineatul (1) din cartă.

Documente de referință

Joi, 17 decembrie 2020

Hotărâre în cauzele conexe C-354/20 PPU Openbaar Ministerie – C-412/20 Openbaar Ministerie

Cooperare judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Predarea persoanei plasate în detenție către autoritatea judiciară emitentă

Curtea a statuat deja care este momentul în care autoritatea judiciară de executare a unui mandat european de arestare („MEA”) sesizată în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI poate suspenda predarea persoanei în cauză dacă se stabilește existența unui risc real de încălcare a drepturilor sale fundamentale.

Curtea, reunită în Marea Cameră, a admis că printre încălcările acestor drepturi susceptibile să justifice nepredarea persoanei în cauză se numără încălcarea dreptului la un proces echitabil (articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, denumită în continuare „carta”). Acest lucru se poate întâmpla atunci când deficiențele sistemice sau generalizate cu privire la independența instanțelor din statul emitent al MEA repun în discuție acest drept fundamental (hotărârea din 25 iulie 2018, Minister for Justice and Equality C-216/18).

Pentru a ajunge la acest rezultat, Curtea a adoptat, în Hotărârea Minister for Justice and Equality (Deficiențele sistemului judiciar), aceeași metodă pe care a utilizat-o anterior în cazul unor deficiențe sistemice sau generalizate care afectau nu independența instanțelor, ci situația închisorilor, care putea afecta la rândul său demnitatea persoanei a cărei predare era decisă în cadrul unui MEA.

Potrivit acestei metode, autoritatea judiciară de executare a unui MEA trebuie să verifice în mod concret și precis dacă, pe lângă deficiențele sistemice și generalizate care afectează independența instanțelor statului emitent, există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi predată, persoana căutată riscă să fie expusă unei încălcări a dreptului pe care i-l conferă articolul 47 din cartă.

Rechtbank Amsterdam (Tribunalul din Amsterdam, Țările de Jos) solicită să se stabilească dacă, în prezența unei agravări a

deficiențelor generalizate în administrarea justiției poloneze, ulterioară Hotărârii Minister for Justice and Equality (Deficiențele sistemului judiciar), poate refuza predarea solicitată de o instanță a acestei țări fără a fi necesar să se examineze în detaliu împrejurările concrete ale MEA.

Documente de referință

Joi, 17 decembrie 2020

Hotărâre în cauza C-667/19 A.M.

Produse cosmetice – Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 – Articolul 19 – Informarea consumatorilor – Etichetare – Informații care trebuie inscripționate pe recipient și pe ambalaj – Funcția produsului cosmetic – Protecția sănătății umane

Prin această trimitere preliminară se solicită interpretarea articolului 19 din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009, referitor la etichetarea produselor cosmetice.

Se dezbat în esență două chestiuni:

- ce trebuie să se înțeleagă prin „funcția produsului”, ca informație care trebuie menționată în mod obligatoriu pe recipientul și pe ambalajul produsului cosmetic pus la dispoziție pe piață și
- dacă este posibil ca anumite informații adresate consumatorilor, de asemenea obligatorii, să figureze numai într-un catalog al întreprinderii producătoare, care nu este oferit întotdeauna împreună cu produsul cosmetic achiziționat.

Documente de referință

Joi, 17 decembrie 2020

Hotărâre în cauza C-449/19 WEG Tevesstrasse

Taxa pe valoarea adăugată – Scutire pentru închirierea de bunuri imobile – Dispoziție de drept național care scutește furnizarea

căldurii de către o asociație de proprietari proprietarilor respectivi

O asociație de proprietari a furnizat căldură proprietarilor respectivi și a solicitat deducerea taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”) achitată în amonte pentru cheltuielile legate de această activitate. Administrația fiscală competentă a respins această cerere. Aceasta a considerat că, în conformitate cu dreptul german, furnizarea de căldură proprietarilor de locuințe este scutită de TVA.

În acest context, Finanzgericht Baden-Württemberg (Tribunalul Fiscal din Baden-Württemberg, Germania) urmărește să stabilească dacă Directiva 2006/112/CE (denumită în continuare „Directiva TVA”) se opune unei reglementări naționale prin care furnizarea de căldură de către asociații de proprietari către proprietarii respectivi să fie scutită de TVA.

Răspunzând la această întrebare, Curtea va avea ocazia de a oferi orientări cu privire la situația în care plata realizată în schimbul unei livrări de bunuri (precum căldura) este considerată a fi suficient corelată cu „beneficiul” obținut din această operațiune pentru ca aceasta să fi fost efectuată „cu titlu oneros”, în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva TVA.

Documente de referință

Joi, 17 decembrie 2020

Hotărâre în cauza C-398/19 Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Extrădare către un stat terț a unui resortisant al unui stat membru – Persoana căutată a obținut cetățenia Uniunii doar după ce și-a transferat centrul intereselor în statul membru solicitat – Protecția resortisanților împotriva extrădării

Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre a simplificat considerabil regimul predării persoanelor suspectate între statele membre. După cum reiese în mod clar din prezenta cauză, apar însă dificultăți în cazul cererilor de extrădare

formulate de țări terțe.

Deși s-ar putea crede că asemenea cereri ale țărilor terțe s-ar afla în principiu în afara domeniului de aplicare al dreptului Uniunii, totuși problema concretă care se ridică în prezenta cerere de decizie preliminară decurge din faptul că majoritatea statelor membre interzic extrădarea propriilor resortisanți către țări terțe, preferând să aplice în asemenea situații partea aut iudicare a principiului aut dedere, aut iudicare (fie extrădare, fie urmărire penală).

Întrucât acele state membre care refuză extrădarea propriilor cetățeni către țări terțe prevăd de asemenea, în mod sistematic, în propria legislație internă că astfel de infracțiuni comise de resortisanții lor oriunde în lume se judecă în statul lor, în temeiul principiului competenței extrateritoriale în cauzele penale care este larg acceptat în dreptul internațional (și anume ceea ce este cunoscut drept „principiul personalității active”), restricția respectivă privind extrădarea este în practică oarecum mai puțin problematică decât ar fi fost în caz contrar.

Prin cererea formulată, Kammergericht Berlin (Tribunalul Regional Superior din Berlin, Germania) solicită clarificări cu privire la obligațiile care revin în temeiul TFUE unui stat membru a cărui legislație interzice extrădarea către țări terțe a resortisanților naționali pentru urmărire penală în cazul cererilor de extrădare referitoare la cetățeni ai altor state membre care locuiesc sau au reședința în prezent în interiorul frontierelor sale.

Documente de referință

Joi, 17 decembrie 2020

Hotărâre în cauza C-490/19 Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Produse agricole și alimentare – Indicații geografice și denumiri de origine – Protecția înregistrării unei denumiri

Prin această cerere de decizie preliminară, Cour de cassation (Curtea de Casație, Franța) adresează Curții o întrebare privind

interpretarea articolului 13 alineatul (1) din Regulamentele (CE) nr. 510/2006 (privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare) și (UE) nr. 1151/2012 (privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare).

Această întrebare a fost formulată în cadrul unui litigiu între syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (denumit în continuare „sindicatul”), pe de o parte, și Société Fromagère du Livradois SAS (denumită în continuare „SFL”), pe de altă parte, în privința pretinselor acte de concurență neloială și parazitare săvârșite de aceasta din urmă cu nerespectarea denumirii de origine protejate (DOP) „Morbier”.

Documente de referință

Joi, 17 decembrie 2020

Concluzii în cauza C-824/18 A.B

Statul de drept – Protecție judiciară eficientă – Principiul independenței judiciare – Procedură de numire a judecătorilor Curții Supreme poloneze

Prin această cerere de decizie preliminară, Naczelny Sąd Administracyjny (Curtea Administrativă Supremă, Polonia) dorește să afle dacă, conform dreptului Uniunii Europene, are loc o încălcare a principiului statului de drept și a dreptului la o cale de atac efectivă și la o protecție jurisdicțională efectivă dacă legiuitorul național, acordând dreptul la o cale de atac în cazurile individuale referitoare la numirea în funcția de judecător la o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru (Curtea Supremă), condiționează puterea de lucru judecat și eficiența deciziei luate în cadrul unei proceduri de selecție care precedă cererea de numire în funcția de judecător la instanța susmenționată, de situația în care decizia în cazul analizei și a evaluării comune a tuturor candidaților pentru SN nu este atacată de către toți participanții la procedura de selecție, printre care se numără și candidatul care nu are interesul de a ataca decizia menționată, respectiv candidatul vizat de cererea de numire în

funcție, și, în consecință:

– subminează eficiența căii de atac și posibilitatea unui control efectiv al modului de desfășurare a procedurii de selecție sus-menționate de către instanța competentă?

– în cazul în care domeniul de aplicare al unor astfel de proceduri include și acele posturi de judecători la Curtea Supremă în cazul cărora, față de judecătorii care le-au ocupat anterior, s-a aplicat vârsta mai mică de pensionare, fără ca decizia de a recurge la o vârstă de pensionare mai mică să fie luată doar de către judecătorul în cauză, în contextul principiului inamovibilității judecătorilor – în situația când se recunoaște că, în acest mod, acesta a fost încălcat — la fel, nu privează de efecte privind domeniul de aplicare și de rezultat controlul jurisdicțional al procedurii de selecție sus-menționate?

Documente de referință

Joi, 17 decembrie 2020

Concluzii în cauza C-896/19 Repubblica

Valorile și obiectivele Uniunii – Statul de drept – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Puterea primului ministru în procesul de numire a magistraților unui stat membru – Malta

Reclamanții din cauza principală, acționând în numele asociației „Repubblica”, au introdus o acțiune în fața instanței de trimitere pe baza unui *actio popularis* prevăzut la articolul 116 din Constituția Maltei.

Aceștia susțin, printre altele, că instanța națională ar trebui să constate că sistemul în vigoare pentru numirea judecătorilor, astfel cum este prevăzut la articolele 96, 96A și 100 din Constituție, este contrar dispozițiilor combinate ale articolului 19 al doilea paragraf TUE și articolul 47 din Cartă, articolul 39 din Constituția Maltei și articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

În special, acestea citează Avizul nr. 940 din 17 decembrie 2018 adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept

(Comisia de la Veneția) (Malta – Avizul privind dispozițiile constituționale, separarea puterilor și independența organelor judiciare și de aplicare a legii).

Documente de referință

Tribunalul

Împotriva deciziilor Tribunalului se poate introduce
un recurs în fața Curții de Justiție

Miercuri, 16 decembrie 2020, ora 11:00

Hotărâre în cauza T-93/18 International Skating Union / Comisia Europeană

Concurență – Patinaj pe gheață – Contestarea deciziei Comisiei

Aceasta este o acțiune în anulare introdusă de Uniunea Internațională de Patinaj (ISU) împotriva Comisiei în legătură cu decizia acesteia din urmă împotriva ISU.

În decizia sa din 8 decembrie 2017 în cazul AT.40208, Comisia a decis că regulile de eligibilitate ale ISU pentru sportivi constituie o restricție a concurenței. Regula în cauză impune interdicții lungi (până în 2016 o interdicție automată pe viață) sportivilor care participă la evenimente neautorizate de ISU.

Potrivi Comisiei, obiectivul și efectul acestei reguli este de a împiedica competițiile și organizațiile concurente să aibă succes,

lipsindu-le de sportivii care s-ar teme să nu aibă interdicția ISU, considerat că ISU controlează toate competițiile notabile, inclusiv cea de iarnă: Jocurile Olimpice.

Comisia a deschis ancheta în urma reclamațiilor primite de doi sportivi care ar fi dorit să concureze la Marele Premiu Dubai Icederby din 2014, dar care au decis că nu pot risca interdicția pe viață pe care ISU o amenințase să o impună. În cele din urmă, Dubai Icederby nu a continuat din cauza lipsei de sportivi dispuși și disponibili. Comisia a citat acest lucru drept dovadă a efectului anticoncurențial al normelor ISU.

Comisia nu a aplicat o amendă imediată ISU, dar a ordonat ISU să elimine regulile de eligibilitate contravenționale în termen de 90 de zile sau să facă față amenzilor recurente pentru încălcare.

ISU contestă decizia Comisiei negând faptul că regulile sale au orice obiect sau efect anticoncurențial. Reclamanta susține că refuzul său de a coopera cu Dubai Icederby urmărea un scop legitim de a se opune pariurilor în sport – și că, în orice caz, nu se încadrează în jurisdicția teritorială a Comisiei. ISU respinge, de asemenea, afirmația Comisiei conform căreia Curtea de Arbitraj pentru Sport întărește efectul anticoncurențial al normelor ISU.

ISU contestă, de asemenea, puterea Comisiei de a-i obliga să înlăture regulile de eligibilitate ale sportivilor contravenienți și să impună amenzi recurente în caz de nerespectare.

Documente de referință

Acest calendar constă într-o listă cu cele mai importante și / sau interesante cazuri din următoarele două săptămâni, plus o scurtă descriere cu cele mai importante fapte.

Este numai pentru uzul mass-media și nu obligă în mod legal Curtea.

Curtea de Justiție
a Uniunii Europene
Luxemburg L-2925
» curia.europa.eu

